

Joszf Brodskij

BETLEHEMI CSILLAG

Fagylepte tájon, mely hőséghez inkább, mint hideghez szokott hozzá, s inkább sima lapályhoz, mint hegyekhez, egy barlangban kisdéd született, hogy megváltsa a világot; míg künn, a téli sivatagban erős hófúvás volt.

Minden nagy volt neki: az anyamell, az ökrök orrlíkán gomolygó sárga pára, a királyok — Gáspár, Boldizsár, Menyhért; az ajándékok, miket idehoztak. Ő még csak pont volt. És pont volt a csillag.

Fürkészve, rezzenetlen, ritkás felhőkön keresztül a jászolban mocorgó gyermekre a mennyből, a messzeségből, mélyiből a legvégső határnak, nézett a barlangba a csillag. Tekintete az Atyának.

1987. december 25.

MENEKÜLÉS EGYIPTOMBA

...ki tudja, az a hajcsár hol bukkant elő.
A sivatagban, mit a mennyei erő csodákra választott, megszálltak éjszaka, tüzet raktak. A hóbefűtt barlangban a kisdéd, a szerepét nem is sejdítve még, szunnyadozott, haja aranylő félkörét viselve, mely a fényt megszokta, s nemcsak azt, mely itt ragyog, ahol minden csak piszkozat, a jelenben, de mely csillagként földre sűt, amíg csak a világ világ lesz: mindenütt.

1988. december 25.

BAKA ISTVÁN fordításai